

الفرافاشي

حضارات قديمة | فيس بوك

<https://ar-ar.facebook.com/ancient.civilaztions> ▾ Translate this page

الفرافاشي: قدس الزرادشتيون الفرافاشي (Fravashi) (التي تترجم عادة بالأرواح)، واعتقدوا ان كل شيء في العالم سواء كان الهة، ام بشر، ام قوى مقدسة لها فرافاشي، لذا نحن نقرأ ...

حضارات قديمة | فيس بوك - Facebook

<https://ar-ar.facebook.com/ancient.civilaztions?filter=1> ▾ Translate this page

الفرافاشي: قدس الزرادشتيون الفرافاشي (Fravashi) (التي تترجم عادة بالأرواح)، واعتقدوا ان كل شيء في العالم سواء كان الهة، ام بشر، ام قوى مقدسة لها فرافاشي، لذا نحن نقرأ ...

هنا - [kurdistanabinxete](#) [PDF]

www.kurdistanabinxete.com/Pirtuk/Tevlihev/Zeredesht_KMXanqini.pdf ▾

امورامزدا من الفرافاشي. (Fravashi). (ارواح سابقة الوجود مستقره في السماء .) . فيما اذا آنت تقبل بوجود جسدي. . على الارض بهدف مقاومة الشر . فرضي الفرافاشي . . بذلك. وهذا ما يؤاد الارتباط لاجل الحياة المجسدة.

جشن فروردینگان

اسفند) و پنج روز گاتا یا همان پنجه دزدیده (پنج روز اول فروردین) برگزار می‌شده با نام فروردگان یاد کرده است.^[1]

جشن فروردگان یا جشن همسپمیدیه، مربوط به فروشی‌ها از آخرین گاهنبار شروع می‌شد. در دوران باستان، فروردگان جشن فروهرها بود و ظاهراً در آن هنگام ده روز و ده شب برگزار می‌شد. بعدها جشن همسپمیدیه به یادبود آفرینش انسان تخصیص یافت. جشن‌های نوروزی و ماه فروردین با فروهرها پیوند خورده‌است، چون عقیده بر این است که در این ایام سال، فروهرها به زمین فرود می‌آیند و به خانه‌های سابق خویش می‌روند. پس مردم باید برای پیشواز آنان خانه را پاکیزه کنند، برای هدایت آنان آتش بیفروزند و در این روزها، بوی‌های خوش در آتش نهند و روان‌ها را ستایش کنند و اوستا بخوانند تا روان‌ها آسایش داشته باشند و با شادی و نشاط باشند و برکت ارزانی دارند. در این روزها، به هیچ کاری نباید دست زد، مگر انجام وظایف و کار نیک تا اینکه فروشی‌ها با رضایت خاطر به جای‌های خویش برگردند و خوبی بخواهند و در پایان جشن، روان‌ها را بدرود می‌گویند.

۵ مراسم جشن فروردینگان

در روز نوزدهم فروردین، روز جشن فروردینگان مراسم خاصی در بزرگداشت این موجودات مینوی و در بعدی گسترده‌تر، در بزرگداشت روان درگذشتگان برگزار می‌شد که هنوز در میان هموطنان زردشتی، بخصوص در یزد، با تشریفات خاصی برگزار می‌شود. در این جشن که امروزه بیشتر به جشن فرودگ (احتمالاً از فروردگ، «فرورد» صورت فارسی فروشی) معروف است، زردشتیان سر مزار درگذشتگان خود (در تهران به قصر فیروزه، گورستان زردشتیان) می‌روند و برای خشنودی روان‌ها عود و کندر آتش می‌زنند و گل و گیاه و میوه و شمع و لرک بر سر مزار می‌گذارند. لرک مخلوطی است از هفت میوه خشک خام از قبیل پسته خام، بادام خام، فندق خام، برگه، انجیر خشک، خرما، توت. ترکیبات لرک به مناسبت‌های مختلف تغییر می‌کند. لرک مراسم درگذشته با لرک مراسم عروسی و سدره‌پوشی متفاوت است. در لرک شادی، پسته و بادام و فندق بوداده‌است، انجیر و خرما و توت ندارد و نقل هم حتماً به آن اضافه می‌شود. معمولاً برای مراسم عقد (گواگ گیران)، لرک را داخل تور بسته‌بندی و بعد از مراسم بین نزدیکان توزیع می‌کنند.

در جشن فرودگ، هفت موبد وارد می‌شوند و می‌نشینند. لرک‌ها را در چادرشبهایی می‌ریزند و جلو موبدان می‌گذارند. چند «موبدیار» هم حضور دارند. موبدان شروع به اوستاخوانی می‌کنند، بیشتر هم سرودهایی از فروردین یشت می‌خوانند و به این ترتیب، لرک را تبرک می‌کنند. سپس، موبدیاران چادرشبه‌ها را به کمر می‌بندند و لرک را بین مردم تقسیم می‌کنند. اگر کسی هم نذری دارد، در این روز نذرش را میان مردم پخش می‌کند. این مراسم در واقع گونه‌ای دعا یا در اصطلاح مسلمانان، فاتحه دسته جمعی برای شادی ارواح درگذشتگان است. در یزد، این مراسم از ساعت چهار بعدازظهر نوزدهم فروردین به طور مفصل برگزار می‌شود، اما در تهران به دلیل مشغله‌های روزانه مردم، همه نمی‌توانند در یک ساعت مشخص یک جا جمع شوند. از این رو، مراسم چند سالی است که منسجم برگزار نمی‌شود و هر زردشتی هر ساعتی از روز مذکور که توانست، برای زیارت قبور به قصر فیروزه می‌رود.

فروردینگان یا فرودگ یکی از جشن‌های ماهانه زرتشتی است. روز برگزاری این جشن نوزدهم فروردین‌ماه است. فروردینگان جشنی است برای یادبود درگذشتگان و از آنجا که در دین زرتشت، آیین‌های سوگواری به اشکالی که می‌شناسیم، وجود ندارد، این مراسم به صورت جشن برگزار می‌شود و مردم روان درگذشتگان را هم در شادی خود شرکت می‌دهند.

۱ جشن‌ها در ایران باستان

در ایران باستان، به مناسبت‌های گوناگون جشنی برگزار می‌شد و از آنجا که «جشن» نوعی عبادت به شمار می‌آمد، برگزاری آن رنگ و صبغه دینی به خود گرفته بود. در باورهای ایرانی، برخی از این جشن‌ها، جشن‌های واجب بود، مانند گاهنبارها که جشن‌های سالگرد آفرینش‌های شش‌گانه (آسمان، آب، زمین، گیاه، چارپای مفید و انسان) هستند و برخی جشن‌های مستحب، مانند جشن‌های برابری نام روز و ماه که جشن‌های ماهانه خوانده می‌شود.

در گاه‌شماری زرتشتی هر روز ماه با نام یکی از امشاسپندان و ایزدان نامیده می‌شود. در هر ماه، در روزی که با نام آن ماه همنام شود، جشنی برگزار می‌شود. برخی از این جشن‌ها از عمومیت و اهمیت زیادی برخوردارند و تا امروز اعتبار و اهمیت خود را حفظ کرده‌اند، مانند جشن فروردینگان (۱۹ فروردین)، جشن تیرگان (۱۳ تیر)، جشن مهرگان (۱۶ مهر) و جشن اسفندگان (اسفند ۵).

۲ فروردینگان یا جشن ماهانه ماه فروردین

روز نوزدهم هر ماه «فروردین» نام دارد و نوزدهم فروردین جشنی برگزار می‌شد، به نام «فروردینگان» که به آن «فرودگ» نیز می‌گویند. فروردین به معنای فروهرها و ماه فروردین ماه فروهرها و این جشن در بزرگداشت فروهرهاست.

۳ فروهر

اطلاعات بیشتر: فروهر

فَرَوَهَر (Faravahar) (در پهلوی فَرَوَهَر (Frawahr)، در اوستایی فَرَوَشی (Fravashi) و در فارسی باستان فرَوَرْتی (Fravrti)) یکی از نیروهای باطنی است که به عقیده مزدیسنان پیش از پدید آمدن موجودات، وجود داشته و پس از مرگ و نابودی آنها، به عالم بالا رفته و پایدار می‌ماند. این نیروی معنوی را که می‌توان جوهر حیات نامید، فناپذیر و زوالی نیست.

۴ جشن ده روزه فروردگان یا جشن همسپمیدیه

ابوریحان بیرونی در آثار الباقیه از هر دو جشن ماهانه فروردینگان و از جشن ده روزه جشن همسپمیدیه، که از اشداد روز (۲۶ اسفند) تا انیران روز (۳۰

۶ پانویس

[1] اساطیر و فرهنگ ایران، ص ۵۷۴

۷ منابع

- آموزگار، ژاله؛ تاریخ اساطیری ایران، تهران: سمت، ۱۳۷۴.
  - بویس، مری؛ تاریخ کیش زرتشت، ج ۱، ترجمه همایون صنعتی‌زاده، تهران: توس، ۱۳۷۴.
  - بویس، مری؛ زردشتیان، باورها و آداب دینی آنها، ترجمه عسکر بهرامی، تهران: ققنوس، ۱۳۸۱.
  - پورداود، ابراهیم؛ پشت‌ها، ج ۱، تهران: اساطیر، ۱۳۷۷.
  - کریستین سن، آرتور؛ نمونه‌های نخستین انسان و نخستین شهریار در تاریخ افسانه‌ای ایرانیان، ترجمه ژاله آموزگار □ احمد تفضلی، تهران: نشر چشمه، ۱۳۷۷.
  - ویدن‌گرن، گئو؛ دین‌های ایران، ترجمه منوچهر فرهنگ، ویراسته آرزو رسولی، تهران: آگاهان ایده، ۱۳۷۷.
  - هینلز، جان؛ شناخت اساطیر ایران، ترجمه ژاله آموزگار □ احمد تفضلی، تهران: نشر چشمه و کتابسرای بابل، ۱۳۷۱.
- برگرفته از نوشتاری از آرزو رسولی در وب‌گاه مؤسسه گفتگوی ادیان (برداشت آزاد).
- گزارش تصویری - جشن فروردینگان (فرودوگ) در آرامگاه زرتشتیان تهران برگزار شد

۸ منابع متن و تصویر، مشارکت‌کنندگان و مجوزها

۱.۸ متن

- جشن فروردینگان منبع: <http://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AC%D8%B4%D9%86%20%D9%81%D8%B1%D9%88%D8%B1%D8%AF%DB%8C%D9%86%DA%AF%D8%A7%D9%86?oldid=12557119> مشارکت‌کنندگان: مانلی، دانیل، Mosaffa، ریوسام، Elessar، تسلیج، Tanhabot، Ayda، Roozita، Ebrambot، AliBot، Saeedbf، MahdiBot و ناشناس: 2

۲.۸ تصاویر

- پرونده: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/57/Fr%C3%BChling_bl%C3%BChender_Kirschenbaum.jpg منبع: [Frühling_blühender_Kirschenbaum.jpg](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/57/Fr%C3%BChling_bl%C3%BChender_Kirschenbaum.jpg) مجوز: CC-BY-SA-3.0 مشارکت‌کنندگان: اثر شخصی هنرمند اصلی: Benjamin Gimmel, BenHur

۳.۸ محتوای مجوز

- Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0

Fravashi

For the 2014 Australian film, see [Fravashi \(film\)](#).

A **fravashi** /frəˈvɑːʃi/ (Persian فرودر) (Avestan *fravaši*; Middle Persian *fravard*, *fravahr*, *fravash*, *fravaksh*) is the guardian spirit mentioned in the *Avesta* of an individual, who sends out the *urvan* (often translated as 'soul') into the material world to fight the battle of good versus evil. On the morning of the fourth day after death, the *urvan* returns to its *fravashi*, where its experiences in the material world are collected.

1 Etymology

In general, *fravashi* is believed to have at its root *var-* “to choose.” From reconstructed **fravarti* (*/rt/* clusters in Avestan usually appear as */š/*), *fravashi* could then be interpreted to mean “one who has been selected (for exaltation).” Also following *var-* “to choose” is the interpretation as “to choose/profess a faith,” as also attested in the word *fravarane*, the name of the Zoroastrian credo.

Other interpretations take other meanings of *var-* into consideration: Either as *var-* “to cover” that in a bahuvrihi with *fra-* “to ward” provides “protective valor,” or a derivation from *var-* “to make/be pregnant” which gives “promoter of birth, birth-spirit.” One interpretation considers a derivation from *vart-* “turn” hence “turning away, departing, death.”

2 In scripture

The concept of the *fravashis*, unlike that of many of the other *yazatas*, does not appear to have an equivalent in other Indo-Iranian religions. Although there are parallels with the Indian *pitaras* and Greek *Prythani*, the historical development of the concept is unclear, and there are several conflicting theories as to when and why *fravashis* received the role they play in the texts of the *Avesta*. Boyce speculates that perhaps the *fravashis* are the remnants of the hero-cult of the “Iranian Heroic Age” (c. 1500 BCE onwards), when ancestor-worship was widespread.

Early Zoroastrian texts such as *Yasht* 17 make a clear departure from ancestor worship, but the *fravashis* may have been re-integrated later in an effort to make the religion more widely acceptable. The military prowess of the *fravashis* is celebrated throughout the *Yashts*, and in two sections they are clearly identified with the *urvan*. Ac-

cording to Boyce, both are more consistent with the beliefs of the Iranian Heroic Age than with the philosophy expressed in the *Gathas*, the most important part of the *Avesta* and thought to have been composed by Zoroaster himself.^[1]

The *fravashis* are not mentioned at all in the *Gathas*. The earliest mention of them is in the *Haptan Yasht*, where they are mentioned several times. In chapter 57 of the *Yasna*, the *fravashis* are responsible for the course of the sun, moon, and stars (and will do so until the renovation of this world), and in nurturing waters and plants, and protecting the unborn in the womb. They would annually strive to ensure that “family, settlement, tribe, and country” had rain.

The principal source of information on the *fravashis* is *Yasht* 13 (*Farvardin Yasht*), the hymn that is addressed to them and in which they appear as beings who inhabit the stratosphere, and aid and protect those who worship them. In this hymn, the *farvashis* are described as a vast host of “many hundreds, many thousands, many tens of thousands” aiding Ahura Mazda in the creation of the universe.

3 In tradition

A graphic depiction similar to one carved in Persepolis.

Although there is no physical description of a *fravashi* in the *Avesta*, the *faravahar*, one of the best known symbols of Zoroastrianism, is commonly believed to be the depiction of one. The attribution of the name (which derives from the Middle Iranian word for *fravashi*) to the symbol is probably a later development. In Avestan language grammar, the *fravashi* are unmistakably female, while the *faravahar* symbol is unmistakably male.

In the hierarchy of the *yazatas*, the *fravashis* are the assistants of the Amesha Spenta *Haurvatat* (Middle Persian: *Khordad*) of “Wholeness”, whose special domain are “the Waters” (Avestan *Apo*, Middle Persian: *Aban*).

In the day-name dedications of the Zoroastrian calendar, the *fravashis* preside over the 19th day of the month and the 1st month of the year, and both are named *Farvadin* after these *yazatas*. The Iranian civil calendar of 1925 follows Zoroastrian month-naming conventions and hence also has *Farvadin* as the name of the first month of the year.

4 See also

Pravaras

5 References

- Boyce, Mary (2001), “Fravaši”, *Encyclopedia Iranica* **10**, Costa Mesa: Mazda
- Malandra, William (1971), *The Fravaši Yašt*, Ann Arbor: University Microfilms
- Moulton, James Hope (1972), *Early Zoroastrianism*, London: Philo Press
- Hastings, James, ed. (1913), “Fravashi”, *Encyclopaedia of Religion and Ethics* (2 ed.), Edinburgh: T&T Clark
- Narten, Joanna (1985), *Avestisch frau-uaši*, *Indo-Iranian Journal* **28**: 35–48, doi:10.1163/000000085790081930

5.1 Notes

- [1] Boyce, Mary. Fravaši. Encyclopedia Iranica, volume=10, 2001.

6 Text and image sources, contributors, and licenses

6.1 Text

- **Fravashi** *Source:* <http://en.wikipedia.org/wiki/Fravashi?oldid=634390085> *Contributors:* Stevertigo, Bearcat, Mboverload, Ranveig, Sburke, Dangerous-Boy, Rjwilmsi, Koavf, Ligulem, DaGizza, Wiki alf, Entheta, SmackBot, Dalrymple, Fullstop, Leoberacai, Random-Critic, Anonymous44, Ameliorate!, Xact, Simorg, Geekdiva, Bovineboy2008, Ploxhoi, Varhran, Bbadree, Warrior4321, Tseno Maximov, Addbot, Citation bot, Syed Nur Kamal, J04n, Blotowij, Technophant, ZxxZxxZ, YiFeiBot, Sapphique9 and Anonymous: 9

6.2 Images

- **File:Commons-logo.svg** *Source:* <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/4/4a/Commons-logo.svg> *License:* ? *Contributors:* ? *Original artist:* ?
- **File:Faravahar.png** *Source:* <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/80/Faravahar.png> *License:* CC-BY-SA-3.0 *Contributors:* ? *Original artist:* ?
- **File:Faravahar.svg** *Source:* <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/77/Faravahar.svg> *License:* CC-BY-SA-3.0 *Contributors:* Transferred from en.wikipedia *Original artist:* Original uploader was Ploxhoi at en.wikipedia

6.3 Content license

- Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0